

گفت‌وگوی صبا با علی ثقفی؛ کارگردان فیلم پرویزخان روایتی ناشناخته از سینمای فوتبالی

برای اینکار ماه‌ها زحمت کشیدند و از هیچ کجای فیلم با بی خیالی عبور نکردیم. بطور مثال ساعت‌ها در پلاتو با بازیگران تمرین کردیم، ساعت‌ها در استاد یوم، فوتبال تمرین کردیم. آقای پور صمیمی به عنوان نقش پرویز دهداری بارها به صورت حضوری به زمین فوتبال رفتند تا از نزدیک با این فضا و کار مربی آشنا شوند، همچنین ایشان چندین جلسه با کسانی که آقای دهداری را می‌شناختند صحبت و گفت‌وگو کرده تا از دهداری شناخت بیشتری پیدا کند.

سخن پایانی؟

ساخت این فیلم واقعا سخت و دشوار بود. همچنین تولید این اثر توسط حدوداً ۱۰۰ نفر که زحمات شبانه روزی داشتند انجام شده، طوریکه ۸ ماه است همگی مشغول فعالیت هستیم. مهم‌ترین چیزی که در این فیلم سعی کردم رعایت شود، عامه پسند بودن آن است تا همگی با آن ارتباط برقرار کنند. لذا امیدوارم که همگی نتیجه تلاش مان را ببینیم.

یکی از بحران‌هایی که داشتیم، انتخاب بازیگران بود، چرا که از یک طرف شباهت بازیگران به شخصیت‌های واقعی بود و از طرف دیگر توانمندی آنها به بازیگری و داشتن استایل فوتبالیستی بود. به همین خاطر با تمام بازیگران یک ماه تمرین فوتبالی و یک ماه هم تمرین رسیدن به کاراکتر داشتیم که البته ناگفته نماند یکی از بازیگران در این فیلم، حدود ۳۵ کیلو کاهش وزن داشته است. پرویزخان حدود ۱۶ بازیگر اصلی دارد که با بیشتر آنها و آقای پورصمیمی به طور مرتب تمرین‌های مجزا داشتیم. البته در این میان یک مربی فوتبال نیز در کار حضور داشت که مشاور فوتبالی اثر بود.

پراکندگی لوکیشن چگونه بود؟

این فیلم با توجه به اینکه دهه ۶۰ را روایت می‌کند، محدودیت‌های زیادی در لوکیشن داشت. اما کلیت فیلمبرداری در شهر تهران و کرج انجام شده که می‌توان گفت این اثر حدوداً بر خوردار از ۵۲ لوکیشن داخلی و خارجی است.

در این اثر چقدر از جلوه‌های میدانی و بصری استفاده شده است؟

پرویزخان نیازمند جلوه‌های ویژه زیادی بود، چرا که بنظرم با توجه به روایت و نوع فیلم، این موضوع اجتناب ناپذیر بود. بطور مثال نشان دادن استاد یوم پر از تماشاگر تنها از طریق جلوه ویژه ممکن بود که انجام شد.

تولید فیلم با برنام‌ریزی تعیین شده، پیش رفت؟

همانطور که گفتیم ساخت و تجربه این فیلم ناشناخته بود. در واقع برای تولید فیلم الگویی مشخص نداشتیم، چرا که در سینمای ایران آنچنان به اینگونه فیلم‌ها پرداخت نشده است. برای همین در پروسه تولید، تمام عوامل با مشکلات زیادی روبرو بودند اما نتیجه اثر بخش بود.

جذاب‌ترین سکانس فیلم از نظر شما؟

تمام فیلم را دوست دارم اما از آنجایی که برخی از سکانس‌ها برای اولین بار در سینمای ایران ساخته شده، برایم از جذابیت بیشتری برخوردار است. اما اینکه چقدر در این موضوع موفق بودیم توسط مخاطب داوری می‌شود و من در این باره نمی‌توانم چیزی بگویم.

برترین دیالوگ فیلم؟

فیلم از دیالوگ‌های شاخص زیادی برخوردار است. اما می‌توانم به یکی از آنها اشاره کنم.

«سخت‌ترین بخش شکستن غرور اینه که به گوش خودت سیلی بزنی!»

این اثر چه شانس‌هایی در چهل و دومین جشنواره فیلم فجر خواهد داشت؟

نمی‌توانم در این باره چیزی بگویم. تنها چیزی که می‌دانم این است که عوامل

علی ثقفی، فارغ التحصیل ادبیات نمایشی از دانشکده هنرهای زیباست. اولین فیلم کوتاه او در سال ۱۳۸۷ ساخته شده و بعد از آن نیز موفق به ساخت تعدادی فیلم مستند، کوتاه و نیمه بلند داستانی شد که البته در این میان در جشنواره‌های مختلفی دیده شد و جایزه‌های مختلفی را نیز دریافت کرد.

به عنوان اولین تجربه کارگردانی خود چرا دست به ساخت چنین فیلمی زدید؟

قبل از ساخت این فیلم، تعداد زیادی فیلم مستند فوتبالی ساختم که در واقع تمرین برای کارگردانی اثر پرویزخان بود و در این مسیر بسیار کمکم کرد، چرا که در همان سالها دغدغه فیلم سینمایی فوتبالی داشتم. البته در این مدت، چندباری نیز برای ساخت سینمایی تلاش کردم اما به دلیل سختی کار و هزینه بالا، مهیا نشد.

با توجه به اینکه نویسنده اثر خودتان بودید، چقدر صرف نگارش و پژوهش فیلمنامه شد؟

با توجه به سختی فیلمنامه، حدود دو سال مشغول نگارش و تحقیقات بودم. البته در این حین، تقریباً ۱۸ الی ۲۰ مرتبه، بازنویسی شد، طوریکه هر چیز جدیدی که به ذهنم خطور می‌کرد به فیلمنامه اضافه می‌کردم تا مطلوب‌تر شود.

این فیلم بیوگرافی پرویز دهداری مربی سابق تیم ملی در دهه ۶۰ است، چرا تصمیم به روایت زندگی وی گرفتید؟

ایشان بسیار انسان بزرگ و شریفی بود. در این فیلم سعی کردم که شخصیت واقعی پرویز دهداری را به تصویر بکشم و بگویم او با هر مسئله‌ای چگونه برخورد کرده و چرا برخوردش اینگونه بود؟

دکوپاژ قبل از شروع فیلمبرداری انجام شده یا به صورت دکوپاژ سر صحنه عمل کردید؟

دکوپاژ و استوری برد فیلم قبل از شروع فیلمبرداری انجام شده بود تا همه چیز آماده باشد. البته یک چهارم فیلم (نیم ساعت آخر) که در زمین فوتبال انجام شده بود، علاوه بر دکوپاژ آماده، حدود یک ماه قبل از فیلمبرداری (پیش تولید) هر روز با دوربین هندی کم تمرین می‌کردیم تا آن چیزی که مدنظر است، انجام شود، ساخت این فیلم نیازمند فضای پیچیده و متفاوت بود و برخی از پلان‌ها آنقدر سخت و گیج‌کننده بود که بارها دکوپاژش را تغییر دادم تا در نهایت به شکل مطلوب برسد. البته بعد از اینکه در تمرینات پیش تولید به نتیجه مثبت رسیدم، فیلمبردار نیز به تمرین اضافه شد تا در جریان کار قرار گیرد که خب حضور و مشورت با ایشان نیز باعث تغییر یک سری از پلان‌ها شد. البته ناگفته نماند که گرفتن یک سری از پلان‌ها برای انجام جلوه‌های بصری نیز به شدت دشوار بود. به هر حال به دلیل محدودیت‌های زمین فوتبال، فیلمبرداری در این فضا سخت و مشکل بود که خدا را شکر در نهایت با تلاش تمامی دوستان، توانستیم به شکل مطلوب، آن را عملی کنیم. بنظرم ساخت چنین فیلم‌هایی در دسر و معضلات خاص خودش را دارد که هر کسی راغب به ساخت آن نیست.

نحوه انتخاب بازیگران و روند تمرینات با آنها چگونه بود؟

